

O'zida notuzlangan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter
O'zida notuzlangan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter
O'zida notuzlangan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter

Uning otinchi kuni qurilmagan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter
Uning otinchi kuni qurilmagan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter
Uning otinchi kuni qurilmagan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter

Uning otinchi kuni qurilmagan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter
Uning otinchi kuni qurilmagan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter
Uning otinchi kuni qurilmagan versiyasida qurilmagan TotalDocConverter

Mazangiz bo'lmayaptimi, bobosi, choy uzata- turib so'radi buvim.

Hammasi yaxshi, xavotir olmanglar, dedi bobom sekingina xo'rsinib.

Bobom uzoq tilovat qilib, fотиha o'qidi. Bobomdagi xomushlik fотihadan so'ng bir lahza hammamizni chulg'agandek bo'ldi. U kishining ovoqidagi mahzun dard bizning ham yuraklarimizga ko'chdi.

Keyin uydagi qolgan-qutgan narsalarni yig'ishtirib, tugunlarga bog'ladik, kichik qutilarga joyladik. Birozdan so'ng Shoyim tog'a mashinasida yetib keldi. Bobom mendan boshqa hammani mashinaga chiqishga undadi.

Yaratgan egam hamrohlaring bo'lsin. Sog'-omon yetib olinglar, dedi bobom fотihaga qo'l ochib.

Huvillagan hovlimizni g'alati jimlik chulg'adi. Bobom bog'imizdagi daraxtlarga, ishkomga, hovli etagidagi shiyponchaga, molxona va bostirma tomonlarga qarab yana xo'rsindi, og'ir-og'ir nafas oldi.

Bu orada uyimizni sotib olgan Erdon tog'a oilasi bilan ko'chib keldi. Ularning ham yuki biznikiday bir mashina chiqar-chiqmas ekan. Salom-alikdan so'ng bobom qo'lidagi kalitlarni unga topshirib duo qildi:

Iloyo, bu uyda to'ylar qiling, xonadoningizda yaxshi kunlar ko'p bo'lsin.

Keyingi haftada xudoyi qilamiz. Xabar beramiz, kelasiz-da, Jo'ra bobo, dedi Erdon tog'a xursand bo'lib.

Albatta kelamiz, Erdonboy.

So'ng bobom hovlini yana mehr bilan kuzata boshladi. Uning hovlidan uzilgisi kelmasdi. Bir aziz narsasini yo'qotgan odamday jonsarak edi.

Uyning yangi egalari ko'chlarini tushirish va kiritish bilan mashg'ul.

Bu manzarani kuzatib turgan bobomning ko'zlari yoshlanganini ko'rib mening ham ko'nglim buzildi. Buni sezgan Erdon tog'a bobomni bir piyola choyga taklif qilib, agar xohlasa, qolib mehmon bo'lib ketishini ham alohida ta'kidladi.

Mayli, bir piyola choy ichaylik, keyin yo'lga tusharmiz, dedi bobom hamon ketgisi kelmay.

Endi bizning sobiq, eski chorpoyamizga yangi dasturxon yozildi. Non, choy, qand-qurs qo'yishdi.

Bu hovli-joy otamdan qolgan edi, deb hikoyasini boshladi bobom hazin ovozda. Bolaligim mana shu hovlida o'tdi. Shu hovlida voyaga yetdim, bola-chaqalik bo'ldim. Shu hovlida soch-soqolim oqardi. Hayotimning eng yaxshi va og'ir kunlari ham shu hovlida o'tdi. Rahmatli ota-onam va bir farzandimni ham shu hovlidan chiqardim. Tug'ilib o'sgan uying ham kichik Vatan ekan, Erdonboy.

Endi bu Vatan sizga topshirdim. Uni menday yaxshi ko'ring, menday qadrlang. Bu Vataniga mehr qo'ying, Erdonboy inim.

Bobojon, kichik Vatan ham bo'ladimi? beixtiyor so'radim.

Bo'ladi, bolam, bo'ladi. Odamning tug'ilgan uyi, hovli-joyi, bu kichik Vatan. Ana shu kichik Vatanlar yig'ilib-yig'ilib, birlashib-birlashib ulug' Vataniga aylanadi...

Men bobom bilan katta yo'lga chiqqanimizda, hamon kichik Vatan uyimiz haqida, do'stlarim va uy bilan bog'liq shirin xotiralar og'ushida edim. Qalbimda esa ulug' va bepoyon Vataning yorqin manzaralari namoyon bo'la boshlagan edi...